

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (متاجر)

احكام بيع و شراء (نقد و نسيه) ۲

جلسه ۵۳

استاد وافی

مسئله ۱:

اگر مشتری ثمن را به بايع دفع نمود، اگر زمان قبض فرا رسیده است باید قبض نماید، ولی اگر نسیه بوده و زمان قبض نرسیده است، لزومی ندارد که قبض نماید، لذا با فرض وجوب قبض اگر بايع از آن امتناع ورزید، حاکم آن را قبض می‌نماید، و اگر از دست‌رسی به حاکم متعذر بودند، ثمن به عنوان امانت در دست مشتری باقی می‌ماند، و اگر تلف شد در صورتی که در آن تفریط نکرده باشد، ضامن نیست؛ چنانچه حکم هرکسی که از دریافت حق خود امتناع نماید، همین است.

مسئله ۲:

اگر مشتری به قیمت مبيع مطلع شد بر هیچ يك از بايع و مشتری در زیاد و کم گفتن ثمن منعی نیست. (شهید ثانی می‌فرماید: اگر علم هم نداشته باشد، بیع به هر قیمتی که توافق نمایند صحیح است.) مگر آنکه اقدام بر چنین معامله‌ای (معامله‌ای که ثمن آن از قیمت واقعی کم یا زیادتر باشد) سفهی محسوب شود.

مسئله ۳:

بیعی که حال است و ثمن آن نقد می‌باشد را جایز نیست مدت‌دار کرده و در قبال آن به ثمنش بیفزایند، مثلاً بايع بعد از فروش متاع به مشتری که ثمن آن ۱۰۰ تومان است، بگوید: اگر ثمن را يك ماه دیگر بیاوری قبول دارم، مشروط به اینکه به جای ۱۰۰ تومان ۲۰۰ تومان بدهی.

مسئله ۴:

در غیر بیع مساومه، واجب است فروشنده اگر متاع مورد معامله را قبلاً با مهلت خریده است، اجل و مدت مزبور را در معامله فعلی نام ببرد، و در غیر این صورت مشتری خيار تدلیس دارد.